

(CD-74) ૨ – જગતમાં સર્વ હીસાબે, છે

જગતમાં સર્વ હીસાબે, છે કાયમ હાની-વૃદ્ધિ નીયમ
બધાં ખાતાં તપાસી જો, લખી છે 'ખોટ' શેષ-રકમ.
લૂંટાઈ, ભોગવ્યું અજ્ઞાન, રહ્યાં બે શ્વાસ, છેલ્લાં દમ
બધાં ખાતાનાં સરવૈયે, પૂરણ-ગલાંનાંતે દેહ-દફન.
પ્રતીષ્ઠિત ભ્રાંતીને આધાર, હું પદથી જીવતું જ દફન
સીમીત શ્વાસે ગ્રહી મમતા, અનંતા સં-વીકલ્પક મન.
વિકલ્પો માત્ર, પ્રકૃતિ, 'આકર્ષણ' યા તો 'વિકર્ષણ'
જગત ચાલે છે ત્રણ ચીજે બે-ભરમો સ્વાદ 'શંકર્ષણ'
નથી 'હું'માં કંઈ 'મારું' અરૂપી રૂપથી જૂદા
અવસ્તુ સીફ પરમાણું શુદ્ધાત્મા-વસ્તુ, મૂળ-મુદ્દા
મનો-વચ-કાયા ત્રિ-યોગે નથી પરમાણું એક 'મારું'
'હું' શુદ્ધાત્મા જ છું શાશ્વત' અ-શાશ્વત માત્ર પરબારું
પ્રતિષ્ઠિત-આત્મ-પિષ્ઠાને, અનાત્મા-આત્મા સહીયારાં
આ દાદા, જ્ઞાન-કુંચીએ, જો, ખોલે આપણાં તાળાં
શરીર જૂદું ને જૂદો 'હું' રૂપી-અંતઃસ્કરણ નથી 'હું'
'હું'ની બાહીર રૂપ પુરગલ સ્વરૂપે શુદ્ધા આત્મા 'હું'
સજીવન-મૂર્તીની કીરપા, જગાડે ઊંઘતા આત્મા
હવે તો ઓળખી લેજો, પરમ-જ્યોતિ સ્વરૂપાત્મા
જગતનાં સર્વ સરવૈયે દીસે છે જ્યાં સુધી નફફો
નથી છૂટતી ક દી મમતા, મનોરંજક બુદ્ધિ-હફતો
અજંપો, લોહી ઊકાળો કઢાપો કાયમી વર્તે
તે દિવસે 'શેષ' મેળવજો, નિઃશેષે આત્મ હું જ છું 'તે'
ત્રિયોગે આત્મ સર્વાર્પણ, હવાલાં જ્ઞાની ખૂદ ભરતે
પછી શું બાકી રયે ભૂલ-ચૂક, ઉધારી હુંડી થઈ ચૂકતે

